

Angel varuh.

(Resnična dogodba; zap. J. S-a.)

Francoski listi poročajo, da je ne davno krščanski oče s svojim malim sinčekom, katerega je peljal v šolo k Marijnim bratom v Siten, gredóč obiskal svojo hčerko, ki se je vzgojevala v enakem ženskem zavodu. Pred odhodom sta še oče in sin bila pri svetej maši in se priporočila molitvi ondotnih sester, a te so ju zopet priporočile varstvu device Marije in angelu váruhu. Hčerka je bratcu tudi dala v spomin zalo podobico angela váruha, ki jo je bratec z velikim veseljem hvaležno sprejel in lepo shranil. Očetu in sinu se je bilo po železnici dalje peljati. Po progi Veytant-Vívis pa so takrat vsi prostori bili tako natlačeni, da je moral oče sinčeka na kolenih imeti. Ker sta sedela pri kraji in ker imajo po Francoskem, kakor zdaj tudi pri nas, železnocéstni vozovi vrata od strani, — odpró se naglo vrata in predno se oče zavé, kaj da je, pade mu sinek z kolen skozi vrata na cesto. Vse klicanje in vpitje ubozega očeta je bilo zastonj; moral je čakati do prve postaje, — še okoli 3 četrt ure — v strašnem strahu, da bo potem svojega jedinega sina našel mrtvega, morda čisto raztrganega. Te tri četrt ure so bile očetu cela večnost. Izstopivši pri prvej postaji, tekkel je po železnej cesti nazaj, da bi poiskal truplo svojega sina, a kako se razveseli, ko že od daleč vidi ljubega sina mu naproti hiteti. Popolnem zdrav in nepoškodovan mu je sinek pripovedoval, kako naglo je iz voza zletél na cesto, in prav rahlo padel na zemljo. Ko je vstal, bil je vlak že daleč od njega. —

Neverni ljudje tako izvanredno rešitev iz smrtne nevarnosti pripisujejo navadno slučajju, a mi véрни kristjani predobro znamo, da v takej nevarnosti more človeka obvarovati le vsemogočna roka božja. Bog namreč vsacemu človeku pošlje njegovega angela váruha, ki mu v vseh dušnih in telesnih nevarnostih stoji na strani, in ga varuje. Pokojni knez in škof Anton Martin Slomšek so o angelu váruhu zložili lepo pesen, v katerej tako-le pravijo:

„Po svetu angel hodi, — Ne vidi ga okó; — Pa vendar tebe vodi, — In váruje zvestó. — V nebesih angel je domá, — Od koder Bog pošilja ga.“

Angel varuh in otrok.

V Rušavi na Moravskem se je pred nekaj dnevi to-le zgodilo: Oče in mati sta senó sušila in sta imela pri sebi dve leti starega otroka. Otročiček je zaspal v kolovozu na potu, ki drží preko travnika, a starši tega niso znali. Oče otide domóv, a mati so si mislili, da je otrok šel z očetom, ter so bili brez vse skrbi. Kmalu potem pride po poti vélik voz z dvema konjema. Ko pride voz do otroka, spečega v kolovozu, prekoračita konja ubozega dečka; ko pa je bilo koló že pri otroku samem, takrat se pa konja ustavita. Hlapec ki ni znal za otroka, maha z bičem po konjih, — ali konja niti za korak nečeta dalje, in ko hlapec še huje z bičem po njih otépa, začneta se spénjati in cepetati, a nikakor ne gresta dalje. Hlapcu se to čudno zdi, stopi z voza in kako se zavzame, ko vidi spečega otroka v kolovozu ravno pred kolesom.

Glejte otroci, tako je čuval angel varuh ubozega otroka.

„Hlas.“